

נדריס ה

האומר לחבירו מודר אני וכו'.

הסבר שמואל למשנה:

קושי	ניסיון להבין את דברי שמואל
2 ברייתות שמשמעו שאני אוכל לך זה מקרה בפני עצמו 1. מודר אני ממך, מופרשני ממך, מרוחקני ממך - ה"ז אסור שאני אוכל לך, שאני טועם לך - ה"ז אסור 2. שאני אוכל לך, שאני טועם לך - אסור מודרני ממך ומופרשני ממך מרוחקני ממך - ה"ז אסור	בכולן עד שיאמר שאני אוכל לך, שאני טועם לך
קושי: תנן: הריני עליך חרם - המודר אסור, אבל מדיר לא! תירוץ: כגון דפריש "ואת עלי לא" קושי: את עלי חרם - הנודר אסור, אבל מודר לא! תירוץ: כגון דפריש "ואנא עלך לא" קושי: אבל סתמא מאי? שניהן אסורים, הא מדקתני סיפא: הריני עליך ואת עלי - שניהן אסורין, הדין הוא דשניהם אסורין, הא סתמא - הוא אסור וחברו מותר!	שאני אוכל לך, שאני טועם לך - הוא דאסור וחבירו מותר, אבל אמר מודרני הימך לחודיה - שניהן אסורין תיזוק: כי הא דאמר ר' יוסי בר' חנינא: מודרני הימך - שניהן אסורין
והא מתניתין דקתני הימך, ואוקימנא למתניתין לשמואל, בכולן עד שיאמר שאני טועם לך ושאני אוכל לך - הוא דאסור וחברו מותר, אבל במודרני הימך - שניהם אסורין!	מודר אני לך - שניהם אסורין, מודרני הימך - הוא אסור וחברו מותר
אי הכי, לימא שמואל הכי: ואם לא אמר אלא שאני אוכל לך ושאני טועם לך - אין אסור אלא באכילה!	שאני אוכל לך ושאני טועם לך - רק אסור באכילה, הא מודרני ממך - אסור אפילו בהנאה
קושי: לימא קסבר שמואל: ידים שאין מוכיחות לא הוויין ידים! תירוץ: אין, שמואל מוקים לה למתני' כר' יהודה, דאמר: ידים שאין מוכיחות לא הוויין ידים; תיזוק: דתנן, גופו של גט: הרי את מותרת לכל אדם, רבי יהודה אומר: ודין דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין ואיגרת שבוקין. קושי: אמאי דחיק שמואל לאוקומה למתני' כרבי יהודה? לוקמה כרבנן אף על גב דאין ידים מוכיחות! תירוץ: אמר רבא: מתני' קשיתה, אמאי תאני שאני אוכל לך, שאני טועם לך? ליתני שאני אוכל, שאני טועם! ש"מ, בעינן ידים מוכיחות.	שאני אוכל לך ושאני טועם לך - הוא דאסור, אבל אמר מודרני הימך - לא משמע דאמר אסור, מאי טעמא? מודר אני ממך - לא משתעינא בהדך משמע, מופרשני ממך - דלא עבידנא עמך משא ומתן משמע, מרוחקני ממך - דלא קאימנא בד' אמות דילך משמע

משנה בנדריס דף מז עמוד ב

הריני עליך חרם - המודר אסור;

הרי את עלי חרם - הנודר אסור.

הריני עליך ואת עלי - שניהם אסורין

מחלוקת אמוראים: איתמר:

ידים שאין מוכיחות

רבא	אביי
לא הוויין ידים	הוויין ידים
רבי אידי אסברה לי, אמר קרא: (במדבר ו) עֵינֵי יְהוָה אֵין יָדוֹת , מקיש ידות נזירות לנזירות, מה נזירות בהפלאה, אף ידות נזירות בהפלאה.	

קושי: לימא, בפלוגתא דר' יהודה ורבנן קמיפלגי! דתנן, **גופו של גט: הרי את מותרת לכל אדם, ר' יהודה**

אומר: ודין דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין וגט פטורין ואיגרת שבוקין; אביי דאמר כרבנן, ורבא דאמר

כרבי יהודה!

תירוץ: אמר לך אביי: אנא דאמרי אפי' לר' יהודה, עד כאן לא קאמר רבי יהודה בעינן ידים מוכיחות -

אלא גבי גט, דבעינן כריתות וליכא, אבל בעלמא מי שמעת ליה?

ורבא אמר: אנא דאמרי אפי' לרבנן, ע"כ לא קאמרי רבנן דלא בעינן ידים מוכיחות - אלא גבי גט,